

เตลีพิงส์

ฉบับที่ 24,918 วันอังคารที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2561 หน้า 22

“วิถีชุมชน คนเกษตร”

วิถีชุมชน คนเกษตรฉบับนี้ ทางทีมงานได้ไปเยี่ยมเยือนนาทุ่งของ **สุทธิพงษ์ ทองทวี** หรือ โทน วัย 37 ปี ทายาทเกษตรกร ที่รับช่วงต่อการเลี้ยงกุ้งมาจากพ่อและแม่ โดยเริ่มแรก โทนไม่ได้สนใจการเลี้ยงกุ้งที่พ่อกับแม่ทำอยู่ หลังจากเรียนจบการเป็นช่างซ่อมเครื่องยนต์ จึงได้ไปเรียนต่อในระดับปริญญาตรีสาขาการจัดการ จากราชภัฏนครปฐม แต่เมื่อจบออกมาไปทำงานเป็นพนักงานบริษัทกลับทำให้รู้ตัวเองว่าอยากมีชีวิตอิสระ อยากทำงานเป็นนายตัวเอง จึงหันกลับมามองอาชีพการทำนาทุ่งที่ได้สัมผัสจากครอบครัวมาตั้งแต่เด็ก ซึ่งแม้ว่าจะจะเป็นอาชีพที่เหนื่อย ร้อน และมีความเสี่ยง แต่ด้วยความรู้ด้านเครื่องยนต์ที่เรียนมา และการใฝ่รู้ศึกษาวิธีการและเทคโนโลยีต่างๆจากผู้มีประสบการณ์และอินเทอร์เน็ต โทนจึงรับช่วงต่อการทำงานนาทุ่ง กลายเป็นเสาหลักที่สร้างศรัทธาภาคภูมิใจให้แก่ครอบครัวทองทวี

“ปี 2539 ทางครอบครัวหันมาทดลองเลี้ยงกุ้ง ช่วงนั้นกำลังมีตลาด เริ่มแรก 10 ไร่ พ่อดตนเองจบการศึกษาด้านการจัดการมาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พ่อแม่ก็อยากให้ช่วยงานที่บ้าน ก็เลยเริ่มต้นตัดสินใจมาทำเต็มตัว โดยเลี้ยงกุ้งชาวผสมกับกุ้งก้ามกรามเพื่อป้องกันความเสี่ยง แล้วก็ขยายพื้นที่ในการเลี้ยงไปเรื่อยๆ ด้วยการแข่งพื้นที่เลี้ยงต่อจากผู้เลี้ยงกุ้งที่เล็กเลี้ยง เราก็ซึมซับความรู้เหล่านี้มาตั้งแต่เล็กๆ เพราะเราเห็นพ่อแม่ทำมาตั้งแต่เด็กๆ เราก็จะมีพื้นฐานด้านนี้ค่อนข้างมาก เรารู้ว่าต้องทำยังไง สามารถต่อยอดได้ทันที การเลี้ยงกุ้งของครอบครัวผม จะไม่เลี้ยงเยอะเกินไป ไม่โลภ เพราะถ้ากุ้งเกิดโรคอาจจะตายยกบ่อเป็นความเสี่ยง โดยมากคนที่ไม่สามารถไปต่อได้เพราะเลี้ยงจำนวนกุ้งต่อหนึ่งบ่อมากเกินไป เกิดความแออัด มีปัญหาด้านการเจริญเติบโตด้วย”

“สุทธิพงษ์ ทองทวี”

สืบสานการทำนาทุ่ง สร้างสุขของอ่างพอง

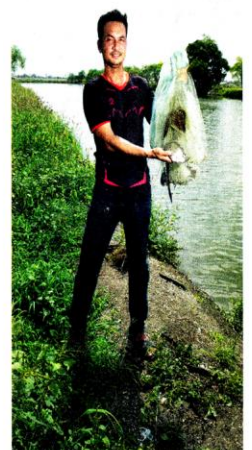

สุทธิพงษ์ ทองทวี

“การทำอาชีพเกษตรกร ณ จุดนี้มีความสุขมาก เพราะไม่ต้องไปเป็นลูกน้องใคร เรากำหนดชีวิตเราเองเป็นนายตัวเอง เพราะโดยส่วนตัวเป็นคนที่ไม่ชอบอยู่ในกรอบ กฎเกณฑ์อะไร จึงคิดว่าตัวเองไม่เหมาะกับงานออฟฟิศ”

“การเลี้ยงกุ้ง ก็เหมือนต้องพึ่งดวงด้วย บางทีเรื่องราคาไม่แน่นอน ถ้ากุ้งราคาดีก็จะทำรายได้ได้มาก บางทีถ้าไม่ได้ราคาก็ได้กำไรน้อย เราต้องจับจังหวะให้ดี ว่าช่วงไหนกุ้งมีราคาสูง โดยปกติช่วงใกล้ๆเทศกาลปีใหม่ก็จะราคาดี”

“เวลาเหนื่อยหรือท้อก็จะคิดถึงคนอื่นที่ไม่มีโอกาส อยากทำแต่ไม่มีแม่แต่ที่ดินทำกิน แต่เรามีที่ มีต้นทุนที่พ่อแม่สร้างไว้ให้ คิดแบบนี้ก็จะมีแรงทำต่อ”

บุษบาบับ วิภโยภาส

